

Månadsbrev från Börje Wennberg november 2011

För att travestera den förra arbetsmarknadsministern Sven Otto Littorin (om det nu finns någon som minns honom!); Det har varit en riktig "skitmånad"! Bland en del annat elände så har den s.k. "Juholtaffären" överskuggat i stort sätt allt politiskt arbete sedan den 7 okt. I bekantskapskretsen, vid verksamhetsbesök, på tågresan till och från jobbet, ja praktiskt taget överallt har jag fått frågor och synpunkter. Och jag har inget att invända mot att tidningar, radio och TV kritiskt granskar offentliga personer och makthavare. Tvärt om, det är deras uppdrag, och ju högre upp i hierarkin man befinner sig, ju tuffare blir granskningen. Helt rätt det också! Makt har en tendens att förblinda.

Mona Sahlins s.k. tobleroneaffär har levt i över 15 år. När den var som värst var hennes hem och trädgård "ockuperade" av mediafolk av all sköns sort.

Juholts felaktiga ersättningar för bostad i närheten av riksdagen slog ut alla andra nyheter i svensk media under en dryg vecka, och fortfarande är "nyheten" tämligen het.

Jag har inget försvar för Juholts felaktiga "bostadsbidrag". Att det inte funnits helt klara riktlinjer är inget försvar, det måste ju alla (inte minst våra riksdagsledamöter och andra ledande politiker) begripa att inte våra gemensamma skattepengar skall betala min frus eller sambos bostadskostnader. Så att Håkan fått massiv kritik är hans eget fel, han får skylla sig själv. Jag har mycket svårare att förlika mig med att han solkat vårt partis namn och att vi inte kunnat prata politik under en lång tid.

Men när jag sitter på min kammare och försöker få ihop ett månadsbrev efter denna "skitmånad" så slår det mig. Varför blir det, oftast berättigat, ett väldigt liv och s.k. mediadrev när en socialdemokratisk politiker klantat till det. Och än en gång säger jag; jag försvarar dem inte, och jag klandrar inte aktiva och granskande journalister. Men varför händer inte samma sak när en moderat politiker gjort något liknande, för det händer ju det också. Jag tänker t.ex. på när den tillträdande borgerliga regeringen 2006 avslöjades innehålla en lång rad skattesmitare, bland dessa herrar Reinfeldt och Borg. Reinfeldt offrade två kvinnor (som nästan ingen människa minns namnen på idag). Att både han själv och Anders Borg hade haft svart arbetskraft noterades visserligen i media, men blåste snabbt över och så var allt frid och fröjd igen.

Jag påstår inte att hela Sveriges journalistkår skulle vara borgerligt färgade. Absolut inte. Dom speglar förmodligen befolkningen i stort, och gör i allmänhet ett bra och mycket viktigt jobb. Jag, och många med mig, har ändå kunnat notera att socialdemokrater som begått misstag, fuskat och utnyttjat systemet i största allmänhet behandlas på ett helt annat sätt än en moderat som gjort samma sak.

Den enda rationella förklaring som jag funnit till detta fenomen är att det inte förväntas att en socialdemokrat gör något sådant, och därför skall han/hon, med all rätt, hängas ut, avslöjas och straffas. När det gäller en moderat är det däremot snarast vad man bara kan förvänta sig, och därför blir agerandet därefter.

Det skall för övrigt bli intressant vad som kommer att ske med vår utrikesministerminister och hans inblandning/ansvar för folkrättsbrotten i Sudan och Etiopien. Kommer han i vanlig ordning att vägra svara på frågorna, glida undan, "sätta näsan i vädret" på sitt särpräglade och arroganta sätt och gå fri i vanlig ordning. Eller är det möjligen så att rättvisan till slut hinner ikapp även honom? Ja, framtiden får utvisa detta.

...och inte förrän jag tittar tillbaka i mitt förra månadsbrev för att kolla upp hur många månader det är kvar till nästa val (mindre än 35 månader!) slår det mig att Björklund ännu inte kollat upp mig och gett besked om jag kan godkännas som "legitimerad lärare".